

ger at faa en ensartet Afgørelse med Hensyn til de forskellige Minimumssatser. Vi kan tiltræde, at Lovforslaget fremmes uden Udvalgsbehandling.

Justitsministeren (Zahle): Lovforslaget har faaet en overordentlig velvillig Behandling, hvad jeg takker for. Det er ikke uden Frygt og Bæven, jeg tillader mig at modsig Tingets Ekspert i Lønningsager, det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed); men naar han her gjorde geldende, at den foreslaaede Forhøjelse burde falde bort med Dyrtiden, tager han for en enkelt Gangs Skyld fejl. Det, der er Tale om, er en Mindsteløn, ikke Dyrtidstillæg. Hvis Jordemødrene skal have Dyrtidstillæg, maa der komme et Beløb til udover dette. Det var min Mening, at den Forhøjelse, der her er foreslaaet, skulde Jordemødrene beholde. Deres Lønning har hidtil været alt for lav, deres hele Stilling i vort Samfund for ringe i Forhold til den ansvarsfulde Gerning, de udfører, ofte under højst vanskelige Forhold. At sætte Mindstelønnen op med 100 pCt. som en fast og varig Lønningsforhøjelse er efter min Mening ikke for meget. Jeg udtalte allerede, da jeg havde den Ære at fremsætte dette Forslag for det høje Ting, at hvis der blev stillet Forslag om yderligere Forbedring af Jordemødrenes Lønningsforhold, kunde jeg godt gaa med til en Forhandling derom, og jeg gentager, at dette er mit Svar paa de Bemærkninger, der i saa Henseende er fremkommet fra det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) og navnlig fra det ærede Medlem fra Nyborg (Bjerring). Til det ærede Medlem fra Odder skal jeg tilføje, at jeg intet har imod, at man indfører Lønningsraadet som en af de Myndigheder, med hvilke Justitsministeriet ved den paagældende Lejlighed skal forhandle.

Koføed: Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at jeg finder det ikke afgørende for Vurderingen af den af mig antydede Udvej med automatisk foranderlige Tal i dette Lovforslag, at der her er Tale om et Mindstebeløb. Thi det er givet, at de Tal, her er foreslaaede, 1 000 Kr. og

1 400 Kr., er foreslaaede under Hensyn til Pengenes øjeblikkelige Værdi, med andre Ord under Hensyn til Dyrtiden, og naar Pengenes Værdi enten synker eller stiger, vil det være rimeligt, at ogsaa disse Beløb, hvad enten de er Mindstebeløb eller Størstebeløb, synker eller stiger. Der er jo ikke alene Tale om Mindstebeløb i dette Lovforslag, der er f. Eks. i § 2 direkte Tale om Lønningsbeløb, nemlig til Reservejordemødrene. Her er der ligefrem et fikseret Lønningsbeløb, og noget lignende gælder om § 5, nemlig for Pensionsbeløbenes Vedkommende. Jeg mener, at naar Pengenes Værdi ændres, er det rimeligt, at vi i det store og hele regner med den synkende og stigende Værdi af de Ydelser, Staten giver dem, der oppebærer Ydelser af den.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han vil gaa ind paa den lille Ændring, mit Parti har ønsket, og som i Virkeligheden kun bestaar i at flytte Ordet „samt“ over paa den anden Side af „Sundhedsstyrelsen“ og tilføje „Lønningsraadet“, saa for den Sags Skyld er det ikke nødvendigt at nedsætte Udvalg angaaende Lovforslaget, særlig efter at de andre Partiers Ordførere har udtalt, at de vil kunne tiltræde Venstres Ønske i saa Henseende. Hvis der derimod er Tale om en nærmere Drøftelse af den af det radikale Partis Ordfører (Koføed) udkastede Tanke om at komme bort fra en fast Lønningsforhøjelse og over til mere flydende Former, er det klart, at det lader sig ikke gøre mellem første og anden Behandling uden Udvalg; hvis det radikale Venstres Ordfører fastholder denne Tanke og ønsker en nærmere Drøftelse, saa vil en Udvalgsbehandling være fornøden.

Herved sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.